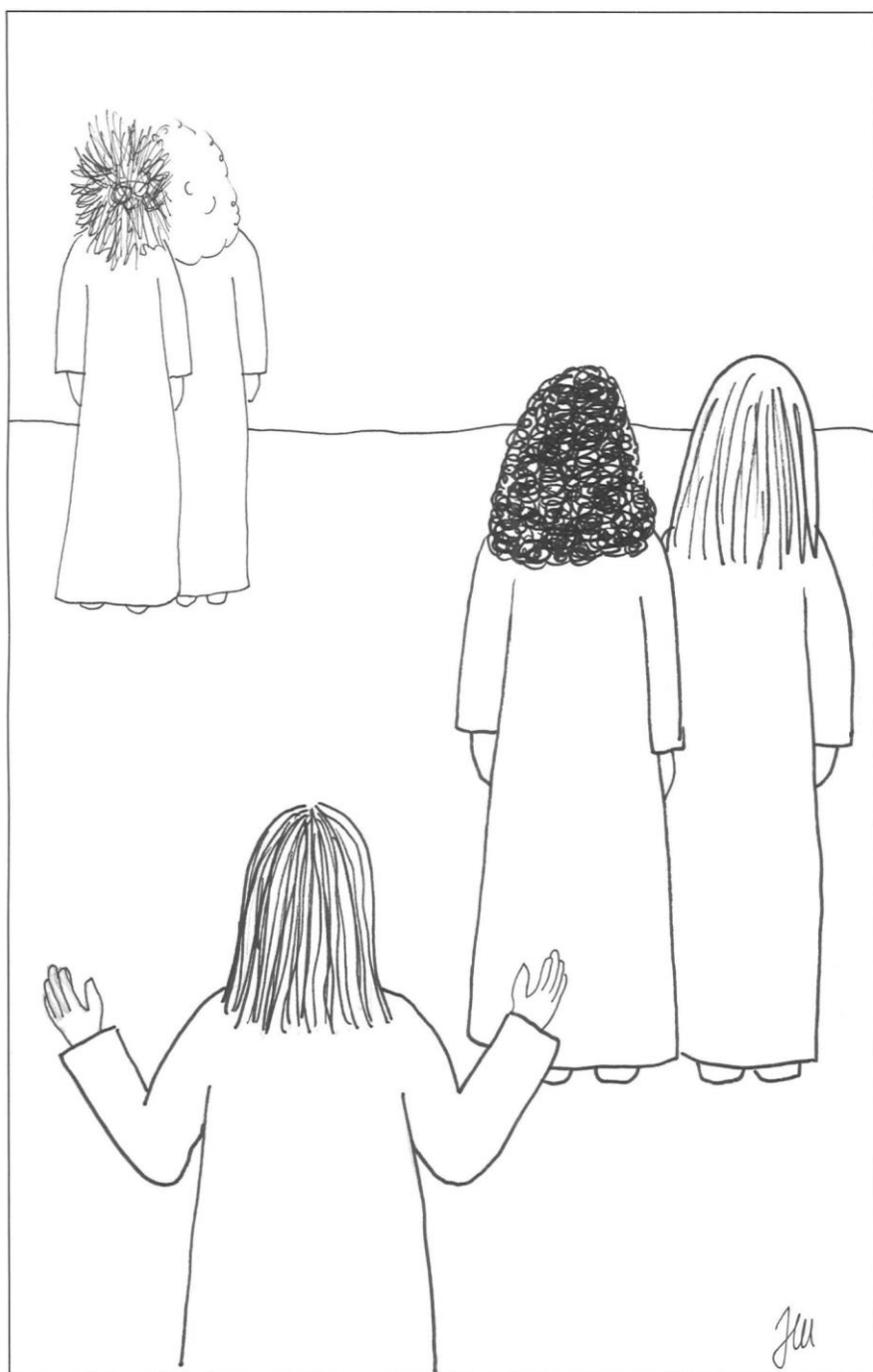

Ježíš zavolał svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy.

Ježíš zavolał svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy.

15. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 6,7-13)

(Ježíš) zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijдете někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

(Ježíš) zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Text o vyslání dvanácti následuje po „neúspěšné Ježíšově misii“ v Nazaretě a po souhrnné zprávě o Ježíšově učitelské činnosti po vesnicích. Evangelista tak ukazuje návaznost apoštolského poslání na Ježíšovu činnost. Jelikož apoštolové doprovázeli Krista, slyšeli ho kázat, pozorovali ho při konání mocných skutků, nyní ho mohou „reprezentovat“ autentickým způsobem. Apoštolové budou sdílet Ježíšovo poslání ve vší plnosti (budou kázat, vymítat zlé duchy a uzdravovat). Vyslání po dvou je v židovství běžné, i když zmínky o tom ve Starém zákoně chybí, ale především v prvotní církvi (Sk 13,1-3). V pozadí stojí židovská právní praxe potvrdit každou výpověď svědectvím dvou nebo tří (Dt 17,6). Zároveň v tom můžeme vidět opatření, aby se učedníci mohli vzájemně na cestě podporovat.

Je nápadné, že se apoštolům svěřuje jediný úkol, totiž vyhánět zlé duchy. To dosvědčuje ještě víc důležitost přisouzená tomuto úkolu, navíc zmínka o exorcismu spojuje učedníky s Ježíšem - jeho veřejná činnost je také uvedena veřejným exorcismem (Mk 1,21-27) a kromě toho je tato činnost vícekrát zmiňována v souhrnných zprávách (Mk 1,39; 3,11; srov. 3,22-29).

Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Poté, co Ježíš učedníkům svěřil „základní vybavení“ (moc nad nečistými duchy), zakazuje vzít na cestu právě to, co bylo všeobecně považováno za nutné: chléb (čili jídlo), peníze do opasku (kde se běžně nosily), mošnu (na různé dary). Tyto omezující podmínky ochraňují misionáře před soběstačností. Ježíšovy podmínky jsou ještě přísnější než ty, které platily u potulných stoických či kynických kazatelů, známých právě skromností:

u nich však bylo povoleno nosit chléb a mošnu. I u křesťanských misionářů je ve hře svoboda od majetku, ale ještě víc odkázanost na Boží prozřetelnost, která se projevuje skrze druhé. Markovo „dovolení“ nosit sandály a mít hůl na rozdíl od Matoušova podání (Mt 10,10) patrně odráží vývoj v tradici a jiné zeměpisné zasazení, kde délka cesty a různá nebezpečí vyžadovaly jiné vybavení (různost mezi evangelisty nemusí překvapit, pokud zvážíme, že evangelní texty nejsou stenografickými přepisy Ježíšových kázání).

Když přijdete někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim. Misionáři mají zůstat na jednom místě - tím se má opět potvrdit jejich skromnost. Mají být nenároční a nemají hledat to, co je lepší. Nacházíme tu však i pokyn, jak se zachovat vůči těm, kteří evangelium odmítnou. Tento pokyn nabývá na významu, pokud bereme v úvahu těsně předcházející odmítnutí Ježíše v Nazaretě. Setřást prach z nohou může mít několik významů a je sporné, který z nich převažuje: Židé měli zvyk setřást prach z nohou po návratu z pohanského místa - znamená to tedy, že apoštolové prohlašovali to místo za pohanské? Anebo to symbolizovalo soud a přerušení jakýchkoli styků? Anebo se tím vyjadřovalo, že misionáři splnili úkol a neměli už žádnou odpovědnost? Slovem „svědectví“ se pak rozumí „výmluvné gesto“.

Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je. Text končí stručným popisem misie. Volání k obrácení spojuje apoštolské hlásání s poselstvím Ježíšovým a Janovým. A v linii s eschatologickým podtextem (o příchodu Božího království) přítomným v Ježíšově a Janově kázání je těžké nepřisoudit stejný charakter slovům apoštolů. Tento podtext je pak zjevný v exorcismech, kdy se jasně zviditelňuje Boží vláda (= kralování) nad zlým. Boží vláda se ukazuje i nad nemocemi - apoštolové mazali nemocné olejem, který měl léčivé účinky (Iz 1,6) a byl tedy vhodným znamením Božího uzdravování (srov. Jk 5,14-15).

SHRNUTÍ

Ježíš přidružuje k svému poslání také učedníky: začíná se naplňovat jejich poslání „být rybáři lidí“ (Mk 3,14-15). Základním rysem jejich apoštolátu je skromnost (nemají nosit nic s sebou, nemají budit zdání, že jim jde o majetek a dobrý život). Nesmí nám uniknout, že učedníci pouze nehlásají, ale také konají: vyhánějí ducha zla a uzdravují nemocné. Jejich služba se tak podobá službě Ježíšově.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V dnešním čtení jsme slyšeli, že zázraky nedělal jenom Pán Ježíš, ale i jeho učedníci. On jim k tomu dal moc. Takové zázraky ale můžeme dělat i my! A víte, kdy jsou lidé nejvíc zdraví a kdy se nejlépe uzdravují? Když je někdo má rád! Láska uzdravuje a koná zázraky, které s Boží pomocí může dělat i každý z nás.

Starší:

V našem textu je zajímavá zmínka o tom, že si učedníci hlásající Boží království nemají brát na cestu skoro nic kromě hole. Tato hůl může symbolizovat jediný pravý opěrný bod, který učedníci na cestě měli – samotného Boha. Když se opřeme o Boha, můžeme i my jít do světa a nebát se, že se v něm ztratíme.

Zkusme si

Mladší:

Jak jsme četli, apoštolové pomazávali nemocné olejem. Přemýšleli jste, kolik různých olejů z rostlin dnes existuje? Zkuste jich vymyslet co nejvíc a jako důkaz, že opravdu existují, nashromážděte co nejvíc obrázků, snímků nebo samotných etiket z lahví oleje. Který z nich apoštolové asi používali a proč?

Starší:

Při udělování svátosti nemocných se olej používá dodnes. Zkuste zjistit co nejvíce informací o této svátosti (něco o ní jistě víte, ale určitě objevíte i mnoho nového); který olej je k tomu zapotřebí? Můžete také poprosit třeba vašeho kněze, aby vám s úkolem poradil a možná i olej pro pomazání nemocných ukázal.

15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

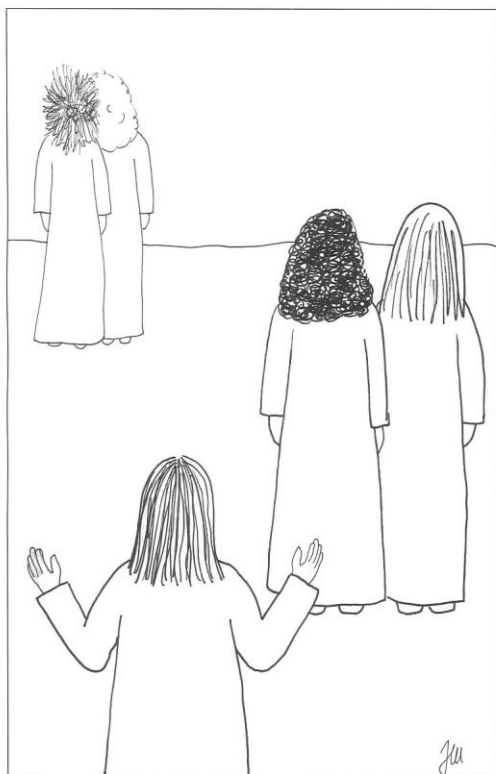
15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

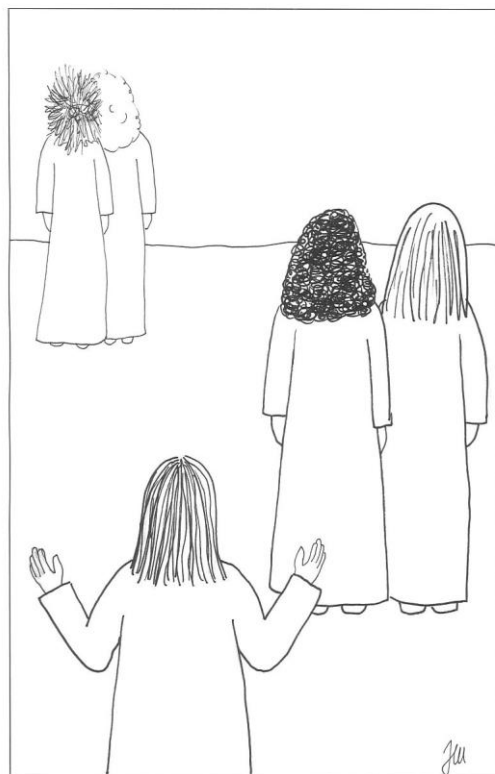
15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

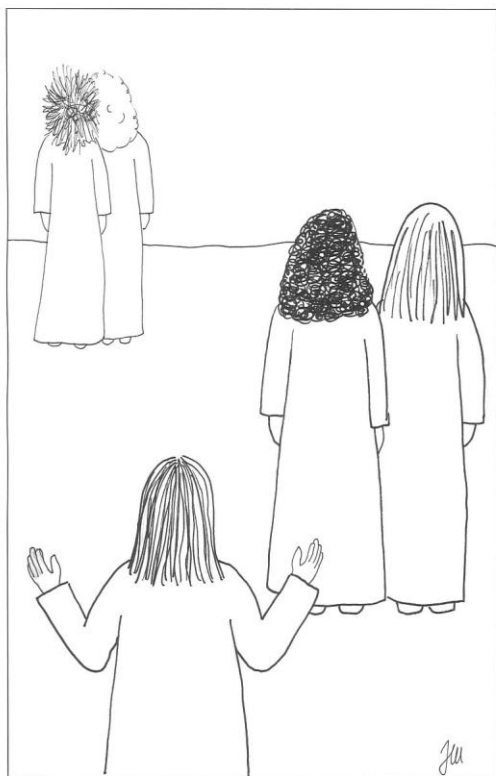
15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

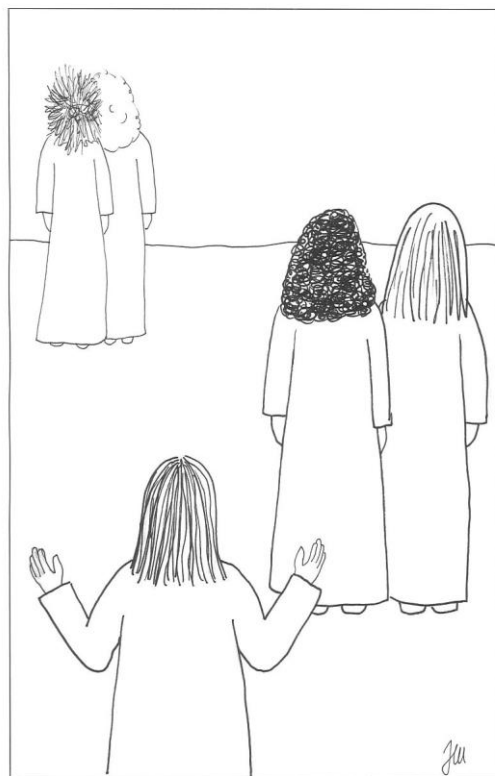
15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13

15. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 6,7-13